

Verhalen Vertellen Door Te Zwijgen

Hotel Eldorado speelt Finland

23-5-2011 Sapsite.nl

Het motto van Festival aan de Werf is dit jaar: 'Take it Personal'. Dat betekent veel voorstellingen over wereldproblemen die we weleens lijken te vergeten. Waaronder ook het zware geëngageerde stuk, Finland van Hotel Eldorado over rouwende oorlogsslachtoffers in de Balkan.

Door Else Nugteren In een fabriekloods in Oudenoord wordt een Slavisch tafereel opgebouwd. Picknicktafels worden uitgekapt, een tafel wordt met eten gevuld en er klinkt geroezemoes. De vier acteurs zwijgen. De jongen (Ijbert Verweij) flirt met de camera van de vreemdeling: een westerse journaliste Petra (Marije Idema) die naar Bosnië-Herzegovina is gekomen om verhalen over de Bosnische oorlog te horen. De andere twee hebben een lege blik, koken en vouwen kleden op. Heidi Arts speelt een getraumatiseerde vrouw die dat trauma op haar eigen zwijgzame manier verwerkt, haar vriend (Remco Melles) is al net zo stil over zijn ervaringen in de oorlog.

Woede

In de tekst van Gerardjan Rijnders, geïnspireerd op de ervaringen van regisseur Giselle Vegter in Bosnië-Herzegovina, komt de worsteling van de oorlogsslachtoffers pijnlijk naar voren. Ze vertellen over hun verdriet door het onderwerp steeds uit de weg te gaan. Buitenstaanders als Petra zouden hun verhalen toch nooit kunnen begrijpen. De jongen maakt zich zelfs boos om de 'zogenaamde behulpzaamheid' van de westerlingen. Maar ook het zwijgen van zijn moeder en haar vriend maakt hem kwaad. Deze woede uit hij onder andere door het scheuren van de papieren wand die aan de achterkant van het decor staat. Deze handeling lijkt in eerst instantie een beetje uit de lucht te komen vallen, maar iedere keer dat hij het doet krijg je meer te zien van wat er daar achter gebeurt. Drie dames leggen overal kleden in de grote loods. Als de vrouwen Slavische liederen gaan zingen ontstaat er een indrukwekkend beeld.

Plaatsvervangend blozen

De ongemakkelijkheid van de onderlinge relaties is goed terug te zien in de tekst van Rijnders, maar er wordt ook een afstand tussen het publiek en de spelers gecreëerd. Misschien omdat er geen enkel lichtpuntje in het heftige stuk zit. Zelfs de anekdotes van de westerse Petra over Bosnische muizenvallen, ongelukkige rendieren en een theatervoorstelling van Sarah

Kane roepen ongemakkelijkheid op. Deze Engelse theaterauteur schreef teksten die ook enkel over oorlog, bloed en verkrachting gingen. Zij schetste zulke extreme taferelen dat de voorstellingen erg onwerkelijk worden. De verhalen en het verdriet van de personages in Finland heeft **Giselle Vegter** zelf in Bosnië-Herzegovina gehoord en gezien. Met haar theatergroep Hotel Eldorado maakt ze voorstellingen en organiseert ze discussiesalons rondom thema's als identiteit en de spanningen tussen groepen en individuen. In Finland doet vooral het gedrag van Petra je plaatsvervangend blozen. Daarnaast roept het stuk ook vragen op over je eigen gedrag: ben ik ook een ramptoerist als ik deze zomer in de Balkan ga backpacken? Of waarom begrijp ik niet dat de jongen op die ellendige plek blijft hangen? De voorstelling is zwaar, maar wel geëngageerd. De première van Finland is gezien op donderdag 21 mei. Nog te zien tot en met 26 mei op Festival aan de Werf.

Productie: Festival a/d Werf

Makers: Hotel Eldorado/Giselle Vegter

Info:www.festivaladwerf.nl